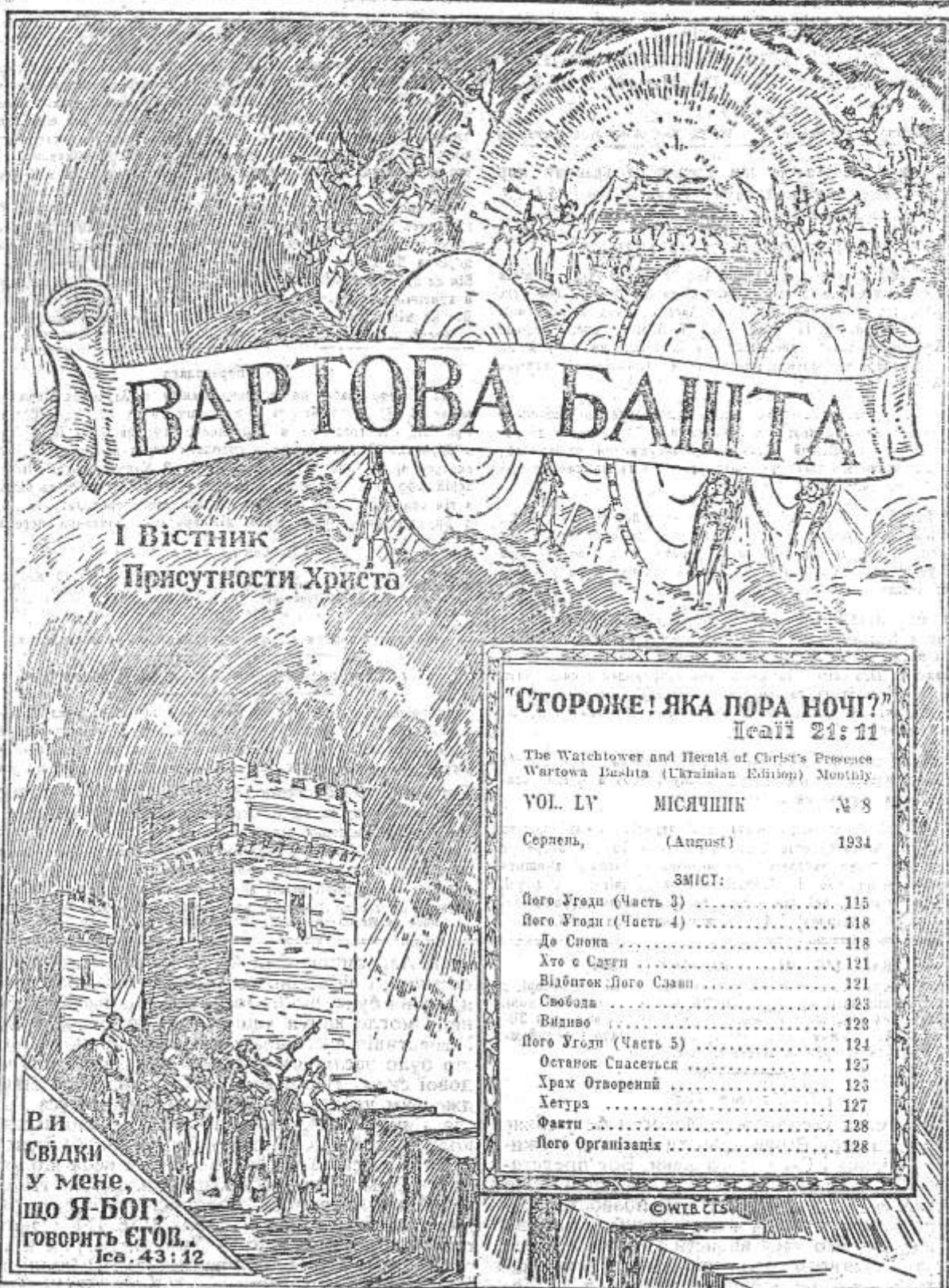

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?" Ісаї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Basha (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LV МІСЯЧНИК № 8
Серпень, (August) 1934

ЗМІСТ:

Ного Угоди (Часть 3)	115
Ного Угоди (Часть 4)	118
До Спога	118
Хто є Саффі	121
Відбиток Ного Слави	121
Свобода	123
Видиво	123
Ного Угоди (Часть 5)	124
Останок Спасеться	125
Храм Отворений	126
Хетурз	127
Факти	128
Ного Організація	128

Е И
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЕГОВ.
Іса. 43: 12

© WTB 715

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICIAL

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчатиме не сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми"—Ісай 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВІДРАЗНО УЧІТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Логос був початком Божого творіння й активним слугою в творінні всіх річей; що той Логос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в немилу славу на небі й на землі, тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й випустив його понад усіх творіння й понад усі імена і одиговав його у немилу славу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Єгові, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа—се діти Єгови, члени Єгової організації і його свідки, котрих закликає й призиває є свідкувати про правдивість Єгови, голосити про його заміри нагледом людства, про які навчає Біблія, й нести оповіщення про царство всім, хто хотить слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й почав установити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер почалося; що невагомо Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухати справедливого заповіду, будуть припинені й будуть жити вічно на землі.

УВАГА ДЛЯ ЧИТАЧІВ ВАРТОВОЇ БАШТИ

До сього бюра дійшла інформація, що один Рудий в Самборі, в Польщі має видавати журнал ЗОЛОТИЙ ВІК в українській мові. Отсим повідомляємо що сей чоловік не має влади видавати ЗОЛОТОГО ВІКА і не має права отримувати предплати і нехай же усі люди будуть остережені згідно із сим.

(прод. з стор. 128)

23 Аврамова угода—се вдійсності безумовне заявлення заміру Єгови вивести насіння, і уживаючи Авраама і Сару, його жену, Бог представив як Він виведе насіння, котре, то насіння було представлено через Ісаака. Бог дозволив, що Сара позістала неплідна через довгий час аж до його назначеного часу вивести типічне насіння обітниці. Протягом того періоду часу Агара за-

МІСЦЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тім цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для початку свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старатиметься в цій літературі яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших апаратів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно утримується Біблії як авторитету своєї науки. Він цілковито відкидає й відділює від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й беззастережно стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, його любого Царя. Він не приймає догматичної віри, а радше заохочує до вільного й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, які його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах випливає \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ердер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. В інших краях можна вислати передплату до бюро в Брукліні, або дати через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюра

British 34 Stratton Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Heresford Road, Northfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на Ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, виславимо даром, асли є се попросити. Ми радісно бажаємо допомогти таким потребуючим, але після поштової регази, вони мусять прислати письмову апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посідуку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не виславимо, хіба що є се попросити. Змінення адрес для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Одні місяць перед скінченням се передплати ми виславимо ярточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ступила місце Сари або була привязана до Аврамового дому, щоб вона могла породити насіння Авраамові. Син Агари не був наслідником обітниці, і очевидно головна ціль сього розпорядження була, щоб показати, що „наслідники обітниці“ могло вийти лише чудовою силою Єгови. У властивім часі Сара породила типічне насіння, що було наслідком Єгового уживання своєї чудової сили. Народження того сина було ствердженням угоди. Ісаак був типом на Ісуса Христа, Сина Бога Єгови і в часі хрещення Ісуса, і коли святий дух зійшов у формі голоба із неба і сів на Ісуса, тоді почуто голос з неба що сказав: "Се мій Син любий, що я вполював його. В той час Аврамова угода видала дійсне, правдиве насіння обітниці. (Мат. 3:16,17) Один Ісаак був типом на Ісуса Христа, котрий є насінням обітниці; яко ж написано: "В Ісааці наречеться тобі потомство"—1 Мойс. 21:12; Рим. 9:7, (Прод. в слідуючій числі)

Вартова Башта

I ВІСТНИК ПРИСУТНОСТИ ХРИСТА

VOL. LV

Серпень, 1934

№ 8

ЙОГО УГОДИ

(Переложено з англ. БАШТИ з 1 травня 1934)

„Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій. І небеса звіщають справедливність Його; Бог бо сам суддя.”—Псалма 50: 5,6.

Про церемонію виконану коло гори Синай є написано: "І написав Мойсей всі слова Господні, і встав рано вранці, і спорудив жертівника під горою, та дванадцять стовпів по дванадцяти колінах Ізраїлевих. І послав молодики зміж синів Ізраїлевих, і вознесли вони всепалення і принесли телята як жертви подячні Господеві. І взяв Мойсей половину крові й влив її в миски, і вибризкав половину крові на жертівник. І взяв книгу завіту, та й прочитав на слух людям і мовляли вони: Усе, що глаголав Господь, певнити мемо і слухатимемо. І взяв Мойсей кров та й побризкав на людей, і рече: Се кров завіту, що вчинив Господь із нами у всіх сих словах." (2 Мойс. 24: 4-8) Хотяй Ізраїльтяни були учасниками угоди від часу коли вони полишили Єгипет, то аж коло гори Синай Мойсей розказав їм про прикази й установи Божі, котрі вони мусіли виконувати. Від коли прийшов Більший Мойсей, Ісус Христос, до храму, себто, до гори Сион, то Він, згідно з волею Божою, отворив пророцтво Божого Слова, даючи виrozumіння Його, і поставив сі річи перед посвячених людей Богу, котрі перше були частю нової угоди і условин, але котрим тепер дано зрозуміти які їх головні задачі до виконання, а іменно, вірне свідкування для імени Єгови. Сі взявши нове ймя дане їм Єговою, вповні згодилися на всі умовини тієї угоди,

12 Коло гори Синай Мойсей поставив свідка, збудувавши жертівника з дванадцяти стовпів, (2 Мойс. 24:4) Тоді Мойсей післав молодиків, "і вознесли вони всепалення і принесли телята як жертви подячні Господеві." Сі "молодики" здається представляли останок, котрий описує пророк Йоїл в голові 2:28. Від 1918 р., а головню від 1922 р., останок був післаний як свідки Єгови приносити жертву Господеві, і в присутности людей, „вознесли всепалення подяки”, себто, жертви праведности.—Мал. 3:3; Жид. 13:15.

13 Павло, наводячи з другої книги Мойсея, каже, що Мойсей "взяв кров з тельців і козлів", однак слово "козлів" не згадується в 2. книзі Мойсея. Очевидно причина сього є, що кров Ісуса Христа—се кров котра робить нову угоду важною і робить її чинною як при робленню її так і при установленню її. "Господень козел" представляв тих, чийх життя як людських сотворін, було пожертвоване, що мусіло наступити перед їх вибранням як свідків Єгови. Таке поже-

ртвання бере місце в часі їх посвячення і прийняття й зродження Богом, але лише ті, що є признані за вірних Господом, є представлені через Господнього козла. На установлення нової угоди не треба чекати, аж поки останок, не буде розв'язаний з людського організму. Їх право до людського існування перестало існувати коли вони були взяті в угоду через жертву. Позаяк головна ціль нової угоди є оправдання ймя Єгови, і та угода є знарядом для вибрання людей з між народів вірних людей для Його ймя, котрі мусять нести свідокство для Його ймя, отже виходить, що нова угода мусіла бути установлена або посвячена перед оправданням ймя Єгови в битві великого дня Бога Вседержителя.

14 Мойсей взяв половину з крові і поставив її в посудині, а половиною покropив вітвар, (2 Мойс. 24:6) Ся часть церемонії представляла, що при інавгурації нової угоди був відповідний час для Божих признаних приносити жертви в праведності, себто, жертви хвалення, й вдячності для імени Його, вітвар будучи підставою на котрім такі жертви були приношені. Кроплення жертівника кровю представляло, що він посвячений для приношення жертв, і що прийшов час для приношення таких жертв; і так ся церемонія інавгурації закон угоди була схожа на церемонію інавгурації нової угоди. Тоді Мойсей перечитав людям те, що було написано в книзі угоди, котру Бог зробив з ним. Так і Більший Мойсей, Господь Ісус Христос, "Агнець заколений", узяв книгу поучень з руки Єгови, розломав печаті її, і відкрив вірним яка є воля й заміри Єгови, і се Він зробив при інавгурації нової угоди—Одкр. 5:1-10

15 Книга закону була також покropлена кровю: "Як вирік бо Мойсей всяку заповідь по закону всім людям, то взявши крові телячої та козлиної з водою та червоної вовни та гісопу, покropив і саму книгу і весь народ." (Жид. 9:19) Покropлення книги кровю показує, що закони і прикази Божі подані в Його Слові, Біблії, тепер живі і є в силі й дотикають останка, Його свідків, і що вони мусять бути послухні Його заповідям доручені їм через Великого Мойсея. Отже се зовсім було на місці, що Господь познакомив останка із значінням пророцтва по своїм

приході да храму. Останок прийшов до розуміння, що те, що написано в 5 Мойсея 18:19, і в Діяннях Апостолів 3:23, тепер головню відноситься до них, а не до світа.. (Гляди Вартову Башту 1933, сторони 115-120) Вони були приведені в умову або в угоду послушенства, і вони мусять бути послухні Більшому Мойсейові.

16 При інавгурації закон угоди Мойсей кропив кровю людей. Се доказує, що треба бути перше в угоді через жертву, щоби отримати привилей і користи нової угоди. Такі, як Павло, що померли вірними перед приходом Господа, дійсно пролили свою кров в смерті, але вони мусять чекати аж до явлення Господа Ісуса Христа в храмі; щоби отримати вінець життя, у котрім то часі нова угода буде установлена і потім муситься дати спеціальне свідчення про ймя Єгови через Його останка на землі. Від коли Господь прийшов до храму, святі що повмирали у вірі були зібрані до Господа, так що всі, включаючи і останок, що останеться вірним аж до кінця, є „навіки з Господом.” (1 Сол. 4:17) Що ті святі в духовім організмі роблять, ми не знаємо, але останок знає, що вимагається від них, тому що Господь зробив се ясним.

17 При церемонії кроплення людей, була вжита вода, червона вовна і гісоп. (Жид. 9: 19) Вода представляє правду відносно Єгового ймя і Його замірів, які були відкриті від коли Господь Ісус прийшов до храму. Червона вовна, будучи краски царської або царства, із вівці або агнця, указувала на царського Агнца Божого, котрий посередничить і установляє нову угоду у своїй власній крові. Той, Більший Мойсей, тепер засів на своїм престолі й царює. (Пс. 2: 6; 110: 2) Гісоп представляє очищення „синів Левіних” у храмі через посередника, і при інавгурації угоди, котрий то посередник є Первосвященником і Суддею ділаючи властю від Єгови. (2 Мойс. -12:22; 3 Мойсея. 14:4-7) „Очисти мене від гріха іссопом, і буду чистий, обмий мене, і буду над сніг біліший!”—Пс. 51: 7.

18 Се, дальший доказ, що нова угода немає нічого до чинення з натуральними потомками Ізраїля ані з людством взагалі, але що вона обмежена до духового Ізраїля. Останок Ізраїля по духу є „освячений кровю угоди.” (Жид. 10:10, 14, 19) Кроплення останка духового Ізраїля показує, що життя заслуги офірованої жертви, Ісуса Христа, були приложені до них і що угода була затверджена для них і що вони мусять бути точно послухні посередникові тієї угоди. Отже останок є очищений од мертвих діл і є слугами живого Бога. (Жид. 9:14,16,17) Сей Великий Мойсей, Ісус Христос, „котрий оддав себе самого за нас, щоби ізбавити нас од усякого беззаконня і очистити собі [громаду] людей вибраних, ревнителів добрих діл.” (Тита 2:14) Такі очищені є святі, що знаходяться ще на землі й були зібрані до Єгови і зроблені урядовими свідками на землі для проголошення Його ймя й Його діл. (Пс. 50:5,6) При інавгурації закон угоди Мойсей представляв посередника, Ісуса Христа. З Мойсейом співтоваришили старші,

котрі пішли з ним аж на гору Синай.. „І знявся Мойсей та Арон, Надаб та Абігуй, і сімдесят старших мужів в Ізраїлі.” (2 Мойс. 24: 9) Браття Мойсея, що співтоваришили з ним до гори, були членами його дому і будучого священства. (2 Мойс. 19:6) Вони схожі на „двадцять чотири старці”, що сиділи кругом престола Єгови, як про се описується в Одкровенні 4:4. Ті, що співтоваришили з Мойсейом до гори, були також здається кривими тим сімдесять старших котрих Єгова приказав Мойсейові зібрати до себе, щоби вони помагали йому нести тягар уряду. „І рече Господь Мойсейові: Склич мені сімдесят чоловіка із старшини в Ізраїлі, про котрих знаєш, що вони старші між народом і проводарі його, і приведи їх до соборного намету, щоби вони стояли там з тобою. І зійшов Господь у хмарі, і промовив до його, і взяв від духа, що був на йому, і положив на сімдесять чоловіків старших. І сталося, як дух спустився на них, так стали вони пророкувати; та опісля перестали [не перестали, англ.]” —4 Мойс. 11: 16,25.

19 Ті сімдесят людей вибраних Єговою були навчені помагати Мойсейові в адміністрації закон угоди; і се знаходить схожість в уряді „слуг нового завіту”. Про себе і своїх спів-учеників апостол писав: „Бог, котрий і дав нам силу бути слугами нового завіту, не букви, а духа; буква бо вбиває, а дух животворить.” (2 Кор. 3:3,6) Для якої цілі вони були зроблені сильними слугами нової угоди? Очевидно для тієї цілі, як се сказано тим самим апостолом в іншій місці, „на звершення святих... доки дійдемо до з'єднання віри.” (Ефес. 4: 11-13) Ось таку роботу „вибраних людей для Його ймя” виконає нова угода. Павлова служба для церкви доказала, що він був сильним слугою нової угоди. Однак ніхто з посвячених і народжених з духа з дітей Божих не може бути зачислений за сильного слугу нової угоди аж поки він не дійде до зросту в Христі, себто, аж він стане старшим в дійсності а не лише через вибір сотворіння. Коли всі прийдуть до єдності в Христі, тоді вони стануть старшими на правду. Отже ті „сімдесят старших” представляли воскреслих святих зібраних до Єгови і також останок зібраний до Господа в храмі. Вони є названі „вибрані з синів Ізраїля”, котра то назва являється в історії про інавгурацію закон угоди.—2 Мойс. 24:11.

20 Ті що співтоваришили з Мойсейом на гору Синай бачили об'явлення слави Єгови: „І побачили вони Бога Ізрайлевого; а під ногами в Його наче поміст із сафірих плит, і мов небо само, такого сяєва.” (2 Мойс. 24:10) Так і коли Єгова збудував Сион і явився в своїй славі, Він відкрив свою славу для тих, що в Сионі, включаючи і останок. Вони всі в єдності й знаходяться в храмі, є навчені Єговго і бачили славу Його, і пізнали його ймя й Його замір. (Пс. 102:16; Іса. 54:13) Вони також бачать славу організацію Єгови, над котрою Ісус Христос є Головою. Вони бачать, що в тій організації є заключені вірні свідки Єгови на землі „сидячі в небесних

місця з Ісусом Христом", котрою організації Єгова володіє.—3 Мопс. 33:26; Пс. 63:32, 33; Езек. 1:26.

21 Через свого пророка Ісаїю Єгова дає до пізнання хто є Його слугою, котрого Він вибрав для свого ймя: "Ти, що я Його взяв від кінців землі, та покликав від її окраїн, і сказав тобі: ти мій слуга, я вибрав тебе й не одкину тебе." (Іса. 41:9) Члени того слуги—се сімдесят "старших із синів [духового] Ізраїля". "Та на вибраних синів Ізраїлевих не простіг він руки своєї; і бачили вони Бога, та їли й пили." (2 Мойс. 24:11) На сих Єгова "не простіг... руки своєї", щоб ушкодити їм, хотів вони мали видіння Його слави. Рівно ж Єгова не простягнув своєї руки проти Ісаїї коли той пророк побачив славу Господню в Його храмі; і тоді Ісаїя представляв вірного останка тепер на землі. "І промовив я: Горе мені! погибель моя! я бо людина з нечистими устами, й живу між людьми з нечистими губами, — а се ж очі мої бачили Господа сил небесних!" (Іса. 6: 5) Тут Ісаїя представляє останок, котрий є очищений і зроблений членами вірного слуги кляси, і сим самим свідками Єгови, до них Єгова каже: "Не бійся, бо я з тобою; не лякайся, бо я — Бог твій; я додаю тобі сили, буду помагати, і піддержу тебе вірною правцею моєю. Ось, стидом і соромом окриються всі отці, що проти тебе лютують; в ніщо обернуться й погинути супротивники твої." (Іса. 41:10, 11) Порівняй сей текст із четвертою головою Одкриття. Бог Єгова кормить своїх людей відповідною поживою, що було представлено через факт, що ті "сімдесят старших" "їли й пили". Єгова відділив своїх людей від інших і зробив пир для них, і вони, останок, тепер радуються на тім пирі й співають хвалення Єгові. "Ти наповняєш стіл мій перед очима ворогів моїх; ти помазав голову мою і кубок мій повний, аж переливається." (Пс. 23:5) Вірний останок кляса даліше кормиться, але ті, що віддають честь сотворінню і стались беззаконними, сі не будуть кормлені духово; як се Єгова заявив: "Тим то й говорить Господь Бог: Слуги мої їсти муть, ви ж будете голодувати, слуги мої будуть пити, а вас буде мучити спрага. Раби мої будуть веселі, а вас побивати ме сором; слуги мої будуть сьпівати в радісах серця, ви ж голосити мете задля сердечного смутку й ридати від сокрушеного духа. І полиште ім'я ваше у присягу вибраним моїм; і вбе-вигубить тебе Господь Бог, а вірних слуг своїх назве иншим іменем."—Іса. 65:13-15.

22 Гора Синай, місце інавгурації закон угоди, представляла гору Сион, Божу організацію, до котрої Його люди є зібрані і де нова угода є установлена. "І рече Господь Мойсейові: Зійди до мене на гору і бувай тамо; і дам тобі таблиці камяні, і закон і заповіді, що написав я на науку ім." (2 Мойс. 24:12) Тоді Єгова зробив Мойсея учителем для членів дому Його. Тепер Єгова через Ісуса Христа, великого Мойсея, учить останок на землі, котрі є членами Його дому, а вони, т. є. вірні, бачуть своїх Учителів, вчать правди від них і радуються.

23 По приказу Бога Мойсей перечитав Ізраїльтянам закони які він отримав від Єгови на горі, і се читання взяло місце перед зібранням Мойсея й його братів до гори по приказу Єгови. Тому що Ізраїльтяни боялись, вони просили о посередника: "І вбачали всі люде громування й блискавиці, і гук роговий, і гору димуючу, і вбачаючи відступили назад і стояли оддалеки. І мовляли вони Мойсейові: Розмовляй сам із ним, дак ми слухати мемо, та нехай не розмовляє з нами Бог ато поведемо. І рече Мойсей людам: Не бійтесь; бо щоб випробувати вас. прийшов Бог, і щоб страх Його був перед лицем вашим, щоб ви не согрішали. І постали люде оддалеки; а Мойсей приступив до темряви, де Бог."—2 Мойс. 20: 18-21.

24 Тоді Єгова промовив до Мойсея і приказав йому як посередникові промовляти до людей, і Єгова приказав їм що вони мали робити "де поставлю пам'ять імені мого" (2 Мойс. 20: 24) Се показує, що ціль угоди була, щоб оправдати ім'я Єгови; так і в приході Господа Ісуса, Більшого Мойсея, до храму і зібрання до себе вірного останка, вони мусять мати посередника, інакше вони впадуть в "руки Бога живого" чого вони не хотять, задля їх упавшости. Коли святий дух перестав ділати як помічник або потішитель і заступник, Господь Ісус став в храмі між Богом а останком і виконує уряд посередника і заступника як і установителя нової угоди.

25 Як вже повисше сказано, нова угода була зроблена "по тих часах", що, значить потім, коли закон угода стала старою, що сталося зараз перед смертю Ісуса. Слова "по тих часах" можна також властиво пристосувати до інавгурації нової угоди. Ізраїльський нарід представляв "Християнство" або так зване "зорганізоване Християнство", що знайшлося у безпосередній угоді з Богом чинити Його волю, тому що воно взяло ім'я Христа. В часі коли Ісус установив нову угоду, "Християнство" поламало всякі права Божі, котрі то права й закони "Християнство" казало, що воно дотримує. Переступства "Християнства" включали і зломання "віковичної угоди" відносно пролиття крові. "Бо земля вся зледашліла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устами; зломали вічний заповіт." (Іса. 24: 5) Отже установлення нової угоди, можна властиво сказати, було "по тих часах", себто, що тім коли "Християнство" поламало всякі закони і прикази Єгови.

26 Ізраїльський нарід яко цілість був зв'язаний словинами закон угоди, той нарід поламав угоду, і та угода не видала людей для Єгового ймя задля тієї причини. Однак з Ізраїльтянів були одиниці, що були вірні Богу і котрі прийняли Ісуса Христа в Його приході, і котрі були перенесені від Мойсея до Христа, і через се були приведені під умовини нової угоди. "Оттак же і в теперішнім часі єсть останок по вибору благодаті" (Рим. 11:5) По зробленню закон угоди всі, що без застереження посвятилися чинити волю Божу, і котрі були прийняті й народжені з Божого духа, прийшли під умовини нової угоди.

цілі котрої то угоди була й є витворити людей для Єгового імя. Та не всі, що прийшли під умовини нової угоди доказали свою вірність, і через се не були вибрані як люди для Єгового імені. Се лишень останок "в дні Господні", що знайшовся вірним. "Останок, останок з Якова, навернесь до Бога сильного. Бо, хоч би в тебе, Ізраїлю, було стільки люду, як піску в морі, то тільки малий лишиться останок, що навернесь до Бога; се бо безмірна справедливість призначила таку, погибель." — Іса. 10:21, 22.

27 Се вірний останок, що бере участь в інавгурації нової угоди і для котрого нова угода була установлена. Такі є зібрані до Єгови, тому що вони були вірні, і з таких складаються члени вибраного слуги Єгови. "Ось, слуга мій, що я за руку держу його; вибраний мій, що його вподобала собі душа моя. Я положив духа мого на него, він звістить народам суд справедливий. Не крикне він; не піднесе голосу, гнівний; не дасть почути його на улицах. Тростинки приломленої не доламле, й льону, що куритись почав, не погасить; по правді він буде суд судити. Не ослабне, не втомиться, аж покіль твердо суд свій і правду поставить на світлі; на имя ж і науку його вповати муть острови. Ось так говорить Господь, що создав небеса й напав їх; що просторив землю з усім, що вона родить та

що дає дихання людям на ній і дух ходячим по ній: Я, Господь, покликав тебе на правду, й буду держати тебе за руку, й берегти тебе, й поставлю тебе у завіт народам, за світло невірним; щоб очі сліпим одчиняти; щоб виводити в'язнів із в'язниці, а сидячих у темряві — з темниці." — Іса 42: 1-8.

28 Се вірного останка або видиму частку слуги класу, що Єгова наділив новим імям. Нова угода витворила сих людей для ймя Єгови. Їм було припоручене свідоцтво Господа Ісуса Христа і тому що вони дотримують заповіді Єгови в доручуванню сього свідоцтва, Сатана старасться знищити їх, як про се написано: "І розлютився змії на жінку, і пійшов провадити війну з іншими наслідія її, що хоронять заповіді Божі, і мають свідчення Ісуса Христа." (Одр. 12: 17) Їх охорона залежить від їх дальшої вірності до Єгови в послушенстві до приказів. "Господь хоронить всіх, що люблять його, а беззаконних погубляє." (Пс. 145:20) "Буде ж, що всяка душа, котра не слухатиме пророка того, погубиться з народу." (Діян. 3: 23) Ті, що були зібрані до Єгови, мусять далі співати його хвалення.

(Продовження слідує)

ЙОГО УГОДИ

(Переложено з англ. БАШТИ з 15 травня 1934)

„Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій. І небеса звіщають справедливість Його; Бог бо сам суддя.“ — Пс 50:5,6

частина 4

Бог Єгова є Дателем життя, і щоби люди могли отримати життя, Він постарався о заслуги жертви Ісуса Христа. "Плата бо за гріх смерть, дарування ж Боже — життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім." (Рим. 6:23) Ніхто не отримає життя за се, що він зробить угоду. Чоловік мусить бути перше оправданий і почислений за праведного ним він може ввійти з нову угоду. Задля його віри в пролиту кров Ісуса Христа він почислений яко маючий право до життя. Але коли він раз є прийнятий в нову угоду, то він мусить дотримувати услів'я тієї угоди, щоби він міг жити й оминати вічну смерть. Ізраїльтяни були під законом угоди коли Єгова сказав до них: "Будете сповняти установи мої й суди мої, котрі сповняючи, чоловік жити буде. Я Господь." (3 Мойс 18:5) Се писання не говорить ані не значить, що Жиди були б отримали вічне життя за се, що вони були з угоди, але значить, що поламання цієї угоди мало принести перервання життя в той час. Вони мусили жити після їх угоди. Відносно цієї самої справи є написано: "Которі ж од діл закону, ті під клятвою; писано бо: Проклят хто не встоїть у всьому написаному в книзі закону, щоб робити те. А що ніхто законом не оправдується перед Богом, се явню, бо праведний вірою жив буде. Закон же не од

віри, та котрий „чоловік робити ме те, жити ме в тому.“ (Галат 3:10-12) Протягом тисяч років царювання Христа, Він відродить послужних з людства, та не після умовин нової угоди, але за їх послуженство до законів його царства. Тих, що нова угода приготує яко людей для имени Єгови, і котрі будуть вірні аж до смерті, ті будуть з Ісусом Христом відроджувати людей. (Одр. 2:10; Маттея 19:28) Нова угода має головню до діла з тими, що були оправдані й народжені з духа, щоби вірні умовинам тієї угоди могли бути приготовані яко свідки для имени Єгови і нести свідоцтво для його ймя. Колиж ті в угоді були приведені до єдності віри в Христі Ісусі, "до міри зросту сповнення Христова", тоді то нова угода була установлена для них і вони сталися урядовими свідками Єгови; і їх робота яко свідків мусить бути виконана перед Армагедоном.

ДО СИОНА

2 Апостол Павло промовляв до тих, що в Христі Ісусі і в новій угоді, коли він писав: "А приступили ви до Сионської гори і до города Бога живого, Єрусалима небесного, і до тьми анге-

лів." (Жид. 12:22) Він не каже, що ви прийшли до Єгипту, або до котрої іншої організації Сатани, але "ви приступили до Сионської гори", що є Божою організацією, і значить установлення царства Божого. Будовання Сиону, головної організації Єгови, зачалось тоді, коли сповнились слова Єгови, а іменно, "сє ж я помазав царя мого над Сионом, сьвятою горою мою." (Пс. 2:6) "Жезло сили твоєї пришло Господь із Сиона; царюй серед ворогів твоїх!" (Пс. 110: 2) Господь Ісус Христос, Посланець угоди, тоді негайно прийшов до храму; і сей прихід до Сиона закінчився із введенням останка до отвертого храму Бога.

3 "Город той сьвятий, . . . що сходить від Бога"—се небесний Єрусалим, (Одкр. 21:1, 2), що зійшов взяти власть над світом через свого правильного Володаря Ісуса Христа, щоби оправдати имя Єгови. Громада ангелів співтоваришили в тім приході в той час і брали участь в установленню церемоній. Інший переклад сього тексту звучить: "мільярди ангелів, вповні зібрані" (*Діяглот.*); "мільярди післанців у великій урочистості". (*Ром.*) У приході Господа до храму чинити суд ті ангели співтоваришили Йому коли то Він зібрав до себе людей, що були в угоді і були вірні в той час. (Мат. 25:31) "Благосмо ж вас, братте, ради приходу [до храму] Господа нашого Ісуса Христа і ради нашого збору до Него. Ангели також були при установленню старої закон угоди; яко ж написано: "(І був він) уряджений через ангелів рукою посередника [Мойсея]". (Галат 3:19) Ангели доручували Божу вість властю даною Ним, і Бог не дозволив жадного непослушенства до вістки яку Він доручив через ангелів. (Жид. 2:2) Сі слова були висказані ангелами до Ізраїльтян зібраних перед горою Синай при установленню закон угоди і котрі уже були в угоді яка була зроблена з ними в Єгипті, і котрі то люди були названі в Писаннях як "церква" (себто, вибрані або зібрані люди), тому що вони були зібрані люди для Єгового ймя. "Се той Мойсей, що сказав синам Ізраїлевим: Поставить вам Господь Бог ваш пророка з братів ваших, як мене; його слухайте. Се той, що був у зборі в пустині з ангелом, котрий промовляв до него на горі Синай, та з отцями нашими, що прийняв живі слова, щоб дати нам."—Діян. 7: 37; 38.

4 Писання кажуть, що при установленню нової угоди "приступили ви до . . . церкви первородних, на небесах написані." (Жид. 12:22,23) На правду імена сих є записані на небі, від коли Сион породив своїх дітей, і їх горожанство знаходиться в небі. Вірні святі, що давно помиралі у вірі, були перше пробуджені зі смерті і зібрані до Сиона, а ті, що полишилися на землі, тепер підхоплені з ними в хмарах на зустріч Господеві у воздуху. (1 Сол. 4:17) *Гляди Варшаву Башту*, з травня, 1934.

5 Писання даліше показують нам час установлення нової угоди, коли вони кажуть: "І до судді всіх, Бога [Єгови]." (Жид. 12:23) Єгова є Суддя усіх, і Його суди зачинаються від дому

Божого коли Ісус Христос, вповні назначений Суддя, явився в храмі і зачав суд для очищення синів Левієвих. (Мал 3:3; Якова 4:12) Той суд рішає хто буде признаний і помазаний приносити Богу жертву в праведності. (Жид. 13:15.) В сім тексті церква первенців, котрі є зібрані до Бога, не включають великої громади кляси, але обмежує лише до тих, що становлять царський дім Єгови і для котрих угода є установленна.

6 Даліше Писання кажуть. "І до духів праведників звершених". Хто є ті "духи праведників звершених"? В Грецькій слово-в-слово перекладі сей текст звучить: "І до духів праведників звершених." (*Діяглот.*) "І до духів праведників звершених." (*Ром.*) Слово "звершених" відноситься до "праведних", а не до "духів". Ті, до котрих сей текст відноситься, не є сотворіння із духовим організмом, але вірні люди на землі. В тій самій голові Єгова, "Суддя", є згаданий як "Отець духів". (Жид. 12:9) "Ті бо [наші отці по тілу] на мало днів, як самі знали, карали нас; а Сей [Єгова, Отець духів] на користь (нашу), щоб ми були співниками святости його." (Жид. 12:10) Ось так апостол показує до кого слова про "духів праведників" відносяться.

7 Відносно бунту Кораги є написано: "І впали вони [Мойсей і Арон] ниць на лиця свої і сказали: Боже, ти Боже духів усякого тіла! Один чоловік согрішив, а гнів би твій мав бути на всю громаду?" (4 Мойс. 16:22) Ті, що були народжені з духа, мають Єгову за їх духового Отця і се є правда хотіти сі сотворіння мають тілесний організм. Виразв "тім" тексті "до духів праведників звершених" відноситься до останка теперішнього духового Ізраїля, що є "духово умисловий". (Рим. 8:6) Многі із народжених з духа не є вірні, отже не є „звершені в дусі“, але останка знайдено вірним в судженню храму і вони стали членами „вибраного слуги“ кляси і є звершені. Вони були праведні в той час, народжені з святого духа і прийняті за синів Божих, і тепер вони яко праведні є звершені. Вони перейшли вірно через різні досвідчення які допустив на них "Отець духів", Єгова, щоби їм бути учасниками його святости.—Жид. 12:6-10.

8 Духово народжені є ті оправдані через кров Ісуса Христа, і окрім сього останок був приведений під ризи справедливости. (Іса. 61: 10) Вони є одягнені в прекрасну льняну одежу, що є праведність [праведні діла] святих. (Одкр. 19: 8) Отже описані тут—се святі зібрані до Господа, котрі прийшли до єдності віри і знання, "до чоловіка звершеного, до міри зросту сповнення Христового". (Ефес. 4:13,14; Пс. 55:5) Отже як видкоса, то слова в сім тексті, "до духів праведників звершених" відносяться до останка зібраного в храм. Сі є ті задля котрих нова угода є установленна або посвячена.

9 Відкривши останка яко таких задля котрих нова угода була установленна, слова в тім самім тексті згадують про посередника, а іменно: „І до посередника завіта нового, Ісуса, і крові кроплення, що промовляє лучче, ніж Авелева."

(Жид. 12:24), Ісус був назначений на посередника коли Він був на землі 1900 років перед установами угоди; але тепер, прийшовши до храму і зібравши до себе вірних, Він установає ту угоду в небесах для тих, котрих Він знайшов вірними до того часу і котрі засіли в небесних місцях з Ісусом Христом. Тому що Авель був вірний і затримав свою невинність до Єгови, Авель був убитий. Хотя й Авель був цілковито невинний коли він був убитий за старанням Сатани, то однак кров Авеля була лише кров неосереднього чоловіка. Ісусова ж кров, посередника угоди, як се зазначено в попереднім тексті, "промовляє краще, ніж Авелева." Ся кров кроплення, або кров нової угоди, — се кров Совершеного, Вірного й Правдивого Свідка Єгови, і тому вона має викупну ціну і уповажнює угоду, даючи запевнення, що вона дасть користь тим, що були приведені в ту угоду. Сі то річі про котрі кров Ісусова "промовляє", вводить або означає, і котра спевністю є "луччою чим Авелева".

10 При установах закон угоди коло гори Синай відбувалися великі потрясення землі. Пізніше Єгова сказав через свого пророка: "Так бо говорить Господь Саваот: Ще трохи, — се станеться борзо, — затрясу небом і землею, морем і суходолом." (Аггея 2:6) Апостол відносився до сього останнього пророцтва Аггея і до пророцтва записаного Мойсейом, коли він писав: "Не-приступили бо ви до гори, до котрої доторкаємої, і до палаючого огню, і хмари, і темряви і бурі, і до трубного гуку, і голосу мови, котрий хто чув, то благали, щоб до них не мовилося сього". . . Гледіть, щоб не відректись глаголющого. Коли бо вони не втекли, одрікшись пророкуваного на землі, то геть більше ми, одрікшись небесного, котрого голос тоді захитав землею, нині ж обітував, глаголючи "Ще раз потрясу не тільки землею, та й небом" — Жид. 12:18, 19, 25, 26.

11 Хотя й інші тексти св. Письма показують, що в Армагедоні будуть великі природні зворушення, то однак сі слова апостола Павла записані в листі до Жидів відносно установами нової угоди здається не відносяться до буквального потрясення або диких зворушень природних предметів. Те, що сталося коло гори Синай, було типом і представляло потрясення котре було досвідчаючим судом тих, що зробили угоду чинити Божу волю і що взяло місце коли Ісус Христос засів судити до очищування, і в котрім то часі повстало велике потрясення між сотворіннями що посвятилися чинити волю Божу. В часі сього потрясення декотрі були відкинуті, коли ж інші осталися. Таке потрясення зачало брати місце в 1918 році і поступало вперед від того часу, що зазначило прихід Господа до храму і почин суду і поступ Ісуса Христа. В часі сього потрясення беззаконні були витрясені й викинуті, і ця робота очищення Господь виконував через своїх ангелів. Пошле Син чоловічий ангели свої, й позбирають вони з царства Його все, що блазнить, і всіх, що роблять

беззаконне, та й повкидають їх ув огню піч: там буде плач і скреготання зубів." — Мат. 13:41, 42.

12 Потрясення яке взяло місце при горі Синай при установах закон угоди представляло потрясення, сіяння і очищення яке взяло місце в часі установами нової угоди через Більшого Мойсея. Тоді апостол дальше порівнює відвічальність тих, що в новій угоді, і з тими, що були в закон угоді. Жиди не хотіли слухати й виконувати слів Мойсея, і не втекли вони опісля, каже апостол, то "геть більше ми, одрікшись небесного." Тепер Ісус Христос, Більший Мойсей, промовляє з небесного храму, і ті, що зробили угоду і не будуть послухні Йому, напевно не втечуть кари. — Діян. 3:23.

13 Відносно сього апостол наводить пророцтво Аггея (2:6, 7) і сим чином виразно установає час установами нової угоди, а іменно, коли "той, що його бажають" прийде до храму чинити суд. Тоді наступає потрясення між тими, що колись були в лінії до царства. Се останнє потрясення було в тій цілі, щоб осунути всіх, що були в лінії до царства і котрі не були вірні. Про сих апостол каже: "Се ж: "ще раз" показує переміну потрясенного, яке створеного, щоб пробувало нерухоме." (Жид. 12:27) Ось так він заявляє, що ті, що не можуть бути витрясені, се ті вірні, котрих Бог звершив і котрих Він вибрав і положив на них відвічальність, і котрі дальше є його свідками беруть участь в оправданні його імя. Сі є в лінії до царства, і для сих є поручено інтереса царства Господом. — Мат. 24:47.

14 Те царство не може бути потрясене або порушене, і ті, що наслідять те царство з Ісусом Христом, не можуть бути витрясені. Те царство оправдає імя Єгови; отже всі, що належать до того царства мусять стояти сильно й непорушимо, і про котрих апостол говорить: "Тим же царство нерухоме, приймаючи, маємо благодать, котрею треба нам служити до впадоби Богу з шанобою і страхом." (Жид. 12:28) Те царство вже прийшло і справи його на землі були поручені "мудрому і вірному слугі" клясі. Отже апостол промовляючи до тих, задля котрих нова угода є установа, і котрим справи царства припоручені, каже: "Маємо благодать, котрею треба нам служити до впадоби Богу з шанобою і страхом." Хто так робить, той має Царя за приятеля, і, маючи Царя за приятеля, вони мусять мати благодать і ласкаві слова на їх устах, служачи Богу з чистоти серця. "Хто серцем чистий, в того й уста ширі; тому й сам царь другом." (Прип. 22:11) Такі вірні служать Богу "з шанобою і страхом", тому що "наш Бог пожираючий огонь" (Жид. 12:29); і як се виглядає з інших писань, що в тім часі були одиниці в лінії до царства, але котрі відмовилися слухати Більшого Мойсея, Ісуса Христа, Священника, Пророка, Посередника нової угоди, і для сих Бог є пожираючим огнем. Єгова відділивши своїх людей і вибравши їх для свого імя, Він підтримує тих, що вірно тримаються своєї невинності до Нього; і для того вони мають причину боятися Бога, але вони не мають причини боятися, що чо-

ловік або Диявол або його ангели можуть зробити їм. Вони знають, що вони не мають сили ані здібності, але що їх сила і охорона приходять від Господа. "Бо ми не в силі самі від себе що думати, яко із себе; а сила наша від Бога." (2 Кор. 3:5) З ласки Єгови, яко Його свідки, вони можуть доконати всі річі до котрих вони були помазані й котрі були їм припоручені.

хто є слуги

15 Не кождий народжений з святого духа є слугою нової угоди, але лише ті, що були приведені до точки зросту в Христі, що робить їх старшими на правду, не через вибір людський, але через духа Господнього. Розказавши Коринтянам, що лише з ласки Божої він (Павло) міг доконати припоручену йому задачу, апостол каже: "Котрий і дав нам силу бути слугами нового завіту, не букви, а духа; буква бо вбиває, а дух живить." (2 Кор. 3:6) У першій версії того листа до Коринтян Павло здається обмежує слово "нам", як і також у сім тексті, до себе самого і до Тимотея, котрі виконували в той час службу для їх братів Коринтянів. Між зборами Коринтянів були деякі труднощі, тому що деякі з них йшли за людськими провідниками, і тому повстало замішання. Поки ті браття, що шукали провідничити, не стались старшими на правду і не прийшли до єдності духа, вони не могли стати слугами нової угоди.

16 Такі обставини все існували в церкві. Если хтось в церкві йшов за людськими провідниками і нехтував Словом Господнім, то з сього все повставав клопіт. Та прийшов час коли святиня Господня була очищена, і ті, що дійсно знаходяться в святині, є в єдності і через се сильними слугами нової угоди. Чому ж тоді заворушення повстають між членами, що співтоваришать разом в сих зборах? Очевидно тому, що в сих зборах знаходяться і такі, що не належать до класу храму і не прийшли до єдності віри й знання в Христі Ісусі і котрі для того не є помазані виконувати роботу Господню. Такі далі показують духа самолюбства і беззаконня, вперто поступають у свій власний спосіб і ігнорують розказами організації; і з цієї причини повстають замішання. Ті, що знаходяться в храмі і оцінюють велику ласку від Господа, сі бачуть, що ворог розпучливо воює проти останка і що всі в храмі мусять стояти рама в рама за вість царства і ніколи не страхатись опозиції, що повстає проти них через ворога. "Тільки достойно благовісти Христового живіть, щоб, чи я прийду та побачу вас, чи то й не буду між вами, почув про вас, що стоїте в одному дусі, і однією душею боретесь за віру євангелську, і не жахаючись ні в чому від противників; се їм явний знак погібелі, а вам спасення, і воно від Бога."—Фил. 1:27, 28.

17 В сім періоді церкви, хто сходиться з громадою Господніх людей і котрі не хотять поступати після інструкцій організації, і котрі вперто позістають беззаконними і поступають після їх самолюбних доріг, такі дають доказ,

що вони не належать до храму і через се не є сильними слугами нової угоди. Властивий напрям останка серед таких обставин є, оминати всякі спори і далі виконувати те, що їм припоручено до виконання. Лучше бо терпіти мовчки і поступати вперед у праці, котра є припоручена вірним, чим оправдувати себе або обороняти себе. (1 Кор. 6: 7) Кождий в храмі буде мати довіру до інших членів храму, і буде старатись відложити всяке самолюбство і виконувати приписану їм роботу з радістю серця. В той самий час вони будуть оминати тих, що стараються спричинити розділення.—Рим. 16:17,18.

18 Яко ж написано через апостола: „Нас роблено сильними слугами нової угоди, не букви, але духа, котрий оживляє." Букви записані в книгах або законах або ухвалях не можуть самі порушити нікого до напряду вірності до Бога, що приводить до життя. Се сила святого духа Божого в нутрі чоловіка, що провадить його дорогою до життя. Нехай же члени храму вповні зрозуміють і оцінять факт, що вони були приведені до храму, помазані і навчені там, щоби вони могли служити як свідки Єгови і сим чином виконувати річі до котрих вони були вибрані і помазані. Що відноситься до громади храму, то одиниці не є замітні, але всі як одно тіло, навчені великим Учителем для одної і тої самої цілі, і послані оправдувати імя Єгови.

ВІДБИТОК ЙОГО СЛАВИ.

19 Коли Мойсей зійшов з гори Синай, отримавши закон і прикази від Бога, то писано, що його лице сияло. Щоби Жиди не бачили його сияючого лица, Мойсей заслонив своє лице, і коли Мойсей пішов перед Господа, він зняв заслону. (2 Мойсея 34: 27-35) Наслідки закон угоди із її статутами були такі, що Ізраїльський народ був осуджений задля їх бунтівництва, і через се послужила їм приблизитись до смерті. Маючи се на умі, апостол Павло писав: "Коли ж служення смерті, письмом вирізане на каміннях, було в славі, так що сини Ізраїлеві не могли дивитись на лице Мойсейове, задля слави лица його минулої, як же не більше служення духа буде в славі? Бо коли служення осуду—слава, то геть більше служення правді багатше славою? Бо й не прославилося прославлене в тій мірі, задля переважуючої слави. Коли бо те, що минає, в славі, то багато більше в славі те, що пробуває."—2 Кор. 3:7-11.

20 Світло на лиці Мойсея було відбитком слави Єгови, а Мойсей послужив яко зеркало для відбитку тієї слави. Зарядження нової угоди через Ісуса Христа посередника, котрий є більший, чим Мойсей, є далеко славніший чим те, що було показано при установленні закон угоди. Слава Господа Єгови світить на лице Ісуса Христа, Його Великого Священника і Посередника, і відбивається наче в зеркалі для тих, що в угоді і в храмі." (2 Кор. 4:4-6) При установленні, закон угоди слава Божя сияла на лице Мойсея; отже та слава непоходила від Ізраїльтян, але на Мойсею відбилась слава Божя. При установленні

нової угоди коло гори Сион Єгова явився в славі своїй. Ісус Христос є відбитком слави Єгови для тих що в Сионі. (Іс. 102:16) Єсли би закон угода була видала „людей для Єгового імя”, ті люди були б дальше ужиті для відбиття слави Єгови, що сияла на лице посередника Мойсея. Та що ся угода недоконала сього, тому буда відкинута, і тепер нова угода видає людей для Його імя, „нарід святий”, котрі то люди є ужиті для відбиття слави Господньої; і та слава, що сияє на лице Господа Ісуса, є більша чим та, що сияла на лице Мойсея. „Коли бо те, що минає, в славі, то багато більше в славі те, що пробуває.” — 2 Кор. 3:11;

21 В часі коли апостол Павло писав лист до Коринтян, то слава про котру він згадував була в будучині, і се показано словами апостола коли він каже: „Маючи оце таке впованне, уживаємо велику волю.” (2 Кор. 3:12) Всеї слави не було видно за часів Павла, але її видно при установленню нової угоди. Єсли би він був бачив, то не був би говорив про вповання на ню. „Надією бо спаслись ми; надія ж видима не єсть надія; що бо хто бачить, чого і надіятись? Коли ж надіємось, чого не бачимо, терпінням ждемо.” (Рим. 8:24,25) Протягом періоду чекання на появлення тієї слави святий дух був заступником, потішителем і помічником для посвячених, що апостол знав. Маючи таку надію, апостол каже що „уживасмо велику волю”. Маючи надію, він не соромивсь тим що „надія не соромиться”. (Рим. 5:5) Єсли Павло уживав виразної або одважної мови тоді, то оскільки більше тепер помазанники Господні повинні говорити одважно в сей день суду.

22 Апостол не говорив незрозумілою мовою, але ужив ілюстрації як слідує: „А не якож Мойсей, що клав покривало на лице своє, щоб сини Ізраїлеві не дивились на кінець минушого.” (2 Кор. 3:13) Та з страхом-вдаряюча слава котру Єгова показав на лиці Мойсея настрашила Жидів, тому що вони гляділи на Мойсея а не вповали на Господа Бога. Щоби закрити сяєво на лиці Мойсея, він надів заслону. Жиди славилися чоловіком, одним із їх кривих; отже вони не бачили, що слава Мойсея яко посередника і установителя закон угоди була тимчасова, котра то слава скінчилась із закінченням тієї угоди. Ціль слави на лиці Мойсея була та, щоби предсказати прихід слави більшого посередника, Ісуса Христа, і установителя лучшої угоди; але Жиди не дивились в ту сторону, і для того вони відкинули Ісуса Христа коли він прийшов, і ще дальше відкидають. „Та осліпились думки їх: бо аж до сього дня те ж покривало в читанню старого завіту зостанеться невідкрите, котре в Христі зникає.” (2 Кор. 3:14) Та сліпоту спочивала на більшій часті натурального Ізраїля і зробила неможливим для Ізраїльтянів зрозуміти значіння свідчення Мойсея і пророцтв котрі наступили.

23 Заслона над сияючим лицем Мойсея показувала на Ісуса Христа, великого Священника Єгови, закриває правду від очей тих, що противлять

ся Божому слові в теперішнім часі. Коли Ісаїя дістав видіння храму Господнього, він сказав до нього: „і відказав він: Іди й промов до тих людей: Слухатимете й не зрозумієте, і дивитиметесь очима, та не вбачати мете; Бо запеклося „серце в сього народу, й тяжко чують ушима, та й очі свої затупили, щоб не бачити очима, й не почути ушима; й не второпають серцем, та й не навернуться, щоб я їх оздоровив.” (Іса. 6:9,10) Се писання показує сліпоту тих, що чули їх натуральними ушима і бачили їх натуральними очима але не зрозуміли. Із приходом Ісуса Христа до храму, значіння типічного образу було відкрите силою святого духа для тих, що в Христі, і котрі вірно служили Єгови, але святий дух не відкриває значіння його для тих, що невірні. Для того апостол каже: „Ні, аж до сього дня, коли читається Мойсея, покривало на серці їх лежить.” (2 Кор. 3:15) Ся правда відноситься нині до всіх, включаючи „чоловіка гріха” клясу, що не знаходиться в тайнім пробутку Всевишнього, і для таких Більший Мойсей не відкриває тайних річей Слова Божого. Клопіт із такими противниками є, що хотая вони колись і мали правду, однак не мали любови правди, і, будучи самолюбними, вони стали засліплені.

24 Коли Мойсей йшов перед Господа розмовляти з Ним, тоді він „здіймав покривало”. (2 Мойс. 34: 34, 35) Апостол Павло наводячи з повисшого пророцтва, каже: „Як же обернутися до Господа, здійснюється покривало.” (2 Кор. 3:16) Слова апостола тут доказують, що коли відвернутися від чоловіка, а звернутися до Бога Єгови і вповати на Нього цілковито і на Господа Ісуса, тоді „заслона” знята з очей таких, що мають духа Господнього, і такі мають вирозуміння. Отже хто звертається до Господа, той дістає видіння Його відбитої слави, котра то слава є відбита на лиці Ісуса Христа й світить у серці й в умі тих, що вповні посвятилися Господеві. Ісус Христос — „ясність Його слави”. Але коли ж ті, що зробили угоду чинити волю Божу, дальше глядять на чоловіка й на його майбутні доконані діла й упираються на його науку, такі є сліпі до правди; і се ясно показано через повисші наведені слова апостола.

25 Сьогодні ті, що вперто твердять, що Пастор Росель відкрив всяку правду яка мала бути відкрита святим на землі, є в темряві, і там вони будуть і дальше перебувати. Вони не можуть побачити Господа в храмі, і ругаються коли їм сказати, що Він у храмі їх постійна сліпоту що-до вирозуміння пророцтв з Біблії є доказом сього. Коли натуральні Жиди нині читають писання Мойсея, то для них справа цілковито темна. Так із тими, що були колись духовними Ізраїльтянами, і котрі дальше глядять на чоловіка а не на Господа, їм не можливо зрозуміти Писання. Ті ж що звернуться до Господа і вповають на Нього, мають усунену заслону з їх очей і вони бачуть, що Господь відкриває правду для тих, що, в храмі.

свобода

26 Єгова—всесильний, т.є Всевишній. Господь Ісус Христос є зараз другою вищою силою по Єгови й "оживляючим духом" (1 Кор. 15:45) Мойсей був типом на Ісуса Христа і був тілом, людиною, представляючи духове сотворіння, Ісуса Христа. Продовжуючи свій аргумент апостол каже: "Господь [Єгова] же Дух; де ж Господень Дух, там воля" (2 Кор. 3:17) Деякі народжені з духа нерозумно вхопилися цього тексту і тримаються його як власть або вимітку на їх беззаконство в Божій організації, змагаючися, що де є дух Господень там кожний вільний робити після його вподобі і не зобов'язаний поступати після кермування Божою організацією і тому не поступають після розказу Божої організації. Таке пристосування тексту є цілковито мильне. Той що в Христі Ісусі не є свободний робити що йому хочеться, але мусить бути послухний Господеві й Його організації. Свобода не значить розпуст. Де є дісно духово умові обставини між народженими з духа, там існує свобода від неволі в якій Жиди були. Дух Господень є між Його посвяченими, котрі є в храмі або в тайнім пробутку Всевишнього, але не такий є стан членів "великої громади", що є вязнями організації Сатани. Не можна сказати, що вони є вільні. Такі обставини неволі відносяться до тих, що знаходяться в рядах номінальних церков і поза ними котрі є сковані там страхом чоловіка. Нині многи називають себе що вони є в теперішній правді, однак є зв'язані страхом сатанської організації. Такі обставини однак не відносяться до тих, що в храмі; каже бо апостол: "А вишній Єрусалим [Божої організації] вільний; він мати всім нам." (Галат 4:26) Отже ті в тайнім пробутку Всевишнього, помазані і в храмі, не є поневолені до жадної світської сили начеб такі світські сили були "висшими властями". Але ті, що глядять на володарів цього світа як на "висші власті", сі напевно в неволі. Однак вірні, будучи свідками Єгови і оцінюючи правду і що прийшов день суду, сі мають одвагу проголошувати правду, і се є доказом їх любови до Єгови і їх свободи в Христі.— 1 Йоана 4:17,18.

27 Такі вірні не хотять признати володарів цього світа за "висші власті". Вони не хотять погоджуватися із силами сатанської організації, і відмовляються просити або приймати позволення від сатанської організації проповідувати євангелію Божого царства. Вони слухають Бога, а не чоловіка, тому що вони вільні від чоловіка й людської організації над котрою володіє Сатана. Отже де є такий дух Господень там і свобода; і се що означають апостолові слова з повисшим текстом. Всі такі у Христі й в угоді, взяті як люди для імени Єгови, є зв'язані бути цілковито послухними Великому Пророкові, Ісусу Христу; і позаяк інструкції для останка виходять від Господа в храмі, тому ціла громада мусить бути цілковито послухна інструкціям організації походячим від Господа.— Діян. 3:23.

28 Ісус Христос є головою дому синів, себто, царського дому Божого в храмі, котрі є цілковито вільні від організації Сатани. Слова Ісуса звернені до тих, що думають, що вони є слугами Божими, звучать: "Коли пробувати мете у слові моєму, справді ви ученики мої будете, і зрозумієте правду й правда визволить вас. Коли ж Син визволить вас, справді вільними будете." (Йоана 8:31, 32,36) Те саме правило відноситься до теперішнього часу. Чоловік мусить знати правду і мусить бути в Христі Ісусі і вірно чинити волю Господню щоб бути цілковито вільним від організації Сатани. Але се ніяк не відноситься до свободи, щоби уживати своєї самолюбної волі або бажань і йти проти інструкцій Божої організації. Сі що вперто йдуть за своїми самолюбними бажаннями й стежками і відкидають інструкції, що походять із храму, ставлять себе поза лоно Божої ласки. Нехай ніхто не думає, що він може робити що йому хочеться, тому що він у правді. Він мусить угаджати Господа, і чинити волю Його, як се вона виражена в Його Слові; а Господь ділаючи через свою організацію, має один спосіб до виконання своєї роботи, а не багато.

ВИДИВО

29 Апостол, промовляючи головню до тих, що мають Господнього духа, такого як він посідає, і до тих, що нині знаходяться в храмі і вірно служать Єгови, каже: "Ми ж усі відкритим лицем, поглядаючи як у дзеркало, на славу Господню, преобразуємось у той же образ від слави в славу, яко ж від Господнього Духа." (2 Кор. 3:18) У типічній образі лице Мойсея було закрите а не лице Ізраїльтянів. В позатипі лице Більшого Мойсея, Ісуса Христа сияло і відбивало славу Єгови. Отже коли лице духового Ізраїльтянина звертається до Господа, і тим самим від чоловіка, тоді накривало упадає і ті що в повній єдності в Христі мають видіння незакритого лица. Се пояснює, чому ті, що в храмі, мають ясне видіння Господніх замірів і Його слави в сім часі, а інші хотять думають що вони в Христі, не мають ніякого видіння. Інше пояснення цього тексту є: "Та ми бачимо славу Господню у відкритім лиці, преобразуємось у той же образ від слави в славу, яко ж від Господа, Духа." (2 Кор. 3:18, *Дияг.*) Господь Ісус не закриває своєї слави від нас (від усіх що знаходяться в храмі), тому що ми маємо віру й духа Господнього. Всі такі є духово умові й мають видіння, інші ж є засліплені. Вірні в храмі глядять на відкрите лице Господа Ісуса Христа неначе в зеркало, і там вони бачуть славу Єгови на Ісусі Христі, і сю славу відбивають ті що в храмі. Ся слава згадана тут не є частю нас ані не походить від нас. Той більший посередник, що установив нову угоду, відбиває славу Єгови, тому що Він тепер у храмі, „у своїй славі й всі ангели з ним". (Мат. 25:31) Єгова дав свою славу Ісусу Христу і своїм людям в храмі, а більше нікому. (Іса. 42:8) Ісус Христос відбиває славу Єгови, і ті що в храмі, бачуть сю славу, відбивають сю славу Господа

Ісуса іншим, щоби вони могли бачити хто є правдивими свідками Єгови.

30 Такі вірні „переображуються в той же образ“ (Дияглот.) Останок, будучи приведенний до храму при установленні нової угоди, були „підхоплені з хмарах назустріч Господеві на воздух“. (1 Сол. 4: 17; гляди *Вартову Башту*, з травня, 1934) Із храму вони бачуть Господню славу і отримують поучення від Нього у тайнім пробутку і котрі то поучення змінюють їх цілий напрям поведіння і ділання. Вони очищені з річей, що не від Господа, таких, як страх перед чоловіком, почитання чоловіка, піддання світським властям проти волі Божої, приноровлення себе до людських наук, бути послідователем чоловіка, і від усіх інших річей, що належать до формалізму Вавилону. Громада храму мусить принорюватися до образу Ісуса Христа. „Бо котрих наперед узнав, тих наперед і призначив бути подобним образу Сина Його, щоб Він був первородним між многими братами. А кого наперед призначив, тих і покликав; а кого прикликав, тих і прославив.“—Рим. 8:29,30.

31 Ті, що є введені в храм і задля котрих, нова угода установлена, сі бачуть і оцінюють правду, що Ісус Христос є „вірний й правдивий свідок“ Бога Єгови, цілковито вірний Богу, і цілковито посвячений оправданню Його імені; і вони оцінюють тепер, що вони мусять бути на подобиє Господа в сім случаю. Отже вони мусять бути вірними свідками Єгови і вчитись від Нього і мусять робити як і Він робив, і вони мусять бути одважними в несенню свідчення для імені Єгови. Відносно цієї самої справи написано є: „Як же побачили вони сміливість Петра та Йоана . . . і пізнали їх, що вони були з Ісусом“, отже побачили що вони були сміливими і одважними свідками для імені Єгови. (Діян. 4:13) Ось так їх напрям ділання змінений від того, що був за часу періоду Ілїї і вони стались подібні Господеві, яко одважні й смілі свідки. Се не значить, що вони мають бути строгими свідками, але спокійно й одважно розказувати правду.

32 Повисший текст котрий каже, „від слави в славу“, не значить, що останок або громада храму переходить від слави закон угоди до слави нової угоди, але що вони є перемінені на подобиє Ісуса Христа яко вірні свідки для імені Єгови. Підчас періоду

церкви Ілїї вірні до певної міри відбивали славу Господню, але будучи перенесені від Ілїї до Елісейового періоду Господньої праці, вони мають більшу честь і славу служби, тим що робота Елісея—се несамолюбне служення імені Єгови. В сім часі класа Йо-надаба зрозуміла ясно хто є правдивими свідками Єгови, віддаючи честь імені Його так як Ісус робив коли Він був на землі. Відносно своїх вірних послідователів Ісус сказав: „І славу, що дав еси мені, дав я їм, щоб були одно, яко ж ми одно.“ (Йоана 17:22) Вірні так відбивають славу Господню, що навіть сторонні можуть рішити хто дійсно несамолюбно служить Єгови.

33 Таке перемінення приноровляє одиницю на подобиє Ісуса Христа, „якож від Господа, Духа“. (2 Кор. 3: 18. англ.пер.) Ісус Христос явився в храмі і зібрав святих Єгови до себе, і тепер пристосуй слова апостола: „Коли ж Христос, життя ваше, явиться, тоді і ви з Ним явитесь у славі.“ (Кол. 3:4) Тут Ісус Христос навчає класу громади храму, і посиляє їх відбивати Його славу. (Мат. 10:27) Ангели Господні вибирали беззаконників, і Господь одягнув вірних в ризи справедливости, і післяв їх яко своїх свідків сияти, відбиваючи Його славу; і тепер сповняються Його слова: „Тоді праведні сияти муть, як сонце в царстві Отця свого. Хто має уші слухати, нехай слухає“ (Мат. 13:43) Лише свідкам Єгови, що становлять часть избраного слуги класу, є дана така слава. (Іса. 42:8; 43:7) Яко вірні свідки Єгови вони затримують їх невинність до Нього, і тому що вони се чинять, наруги, що впали на Ісуса Христа, впали на них і тому їм противляться й переслідують їх. (Рим. 15:3) Факти показують, що такі є точно нинішні обставини й досвідчення свідків Єгови, котрі одважно проголошують імя Єгови. „Коли докоряють вас за імя Христове,—ви блаженні; дух бо слави й Бога починає на вас; ними він хулиться, вами ж прославляється ся.“—1 Петр. 4:14.

34 Се славний привидей вірних бути тепер свідками Єгови, коли Його великий Суддя є в храмі й судить дім Божий і розділює людей, як овець і козлів. Правдиві послідователі Ісуса Христа не соромляться бути свідками Єгови, але радуються, що вони можуть мати часть в дорученню свідчення для оправдання Його імені. (1 Петр. 4:16) Вони проголошують праведність Божу.

ЙОГО УГОДИ

[Переложено з анг. БАШТИ з 1. червня, 1934]

Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій. І небеса звіщають справедливість Його; Бог бо сам суддя.—Пс. 50:5,6.

ЧАСТЬ 5

ЄГОВА не збирає своїх святих лише для того, щоби їх мати при собі, але Він збирає їх, щоби вони служили Його імені. Ті, що були зібрані у храм, і задля котрих нова угода була установлена, стались частю „небес“; отже каже Господень пророк: „І небеса звіщають

справедливість Його; Бог бо сам суддя.“ (Пс. 50: 6) Це пророцтво головню відноситься в сім часі до тих, що в храмі з Господом Ісусом.

2 Господь зробив апостола Павла сильним слугу-

гою нової угоди, і також усіх тих, що прийшли до зросту в храмі, сі сталися слугами нової угоди. Се головна правда при установленні нової угоди; отже апостол каже: "Тим же то, маючи се служення, яко же помилювані, не слабнемо." (2 Кор. 4: 1) Ті, що прийняли се служення оцінюють факт, що воно походить від Господа і що їх сила є в Господі,—сі не слабнуть. Підчас періоду церкви Іллі проповідано много наук або доктрин людських, як наприклад, "Навчення Пастора Роселя переглянено", що було заголовком многих відчитів. Протягом Елісейового періоду церкви ми навчилися від Господа, що се наш привилей проголошувати славне ім'я Єгови. Отримавши се припорушення й служення, ми, як апостол, "помилювані від Господа, щоб вірними бути." (1 Кор. 7:25) Не будемо ми вже величати ім'я чоловіка, включаючи себе самих, ані ми не повинні старатися вивисувати себе перед іншими. "Бо ми не себе самих проповідуємо, а Христа Ісуса Господа, себе ж самих слугами [нovoї угоди; зробленої з ласки Господньої] вашими Ісуса ради [ради Посередника]. Бо Бог, що звелів з темряви засяяти [з тайного місця, себто з храму, місце темне для всіх остеронних (Мат. 10:27)], той засвітив у серцях наших на просвідчення слави Божої в лиці Ісуса-Христовім." —2 Кор. 4: 5, 6.

3 Тепер яко вірна громада храму дивлячися в лице Ісуса Христа Більшого Мойсея й установителя нової угоди, вони бачуть лице в лице Великого Посередника незакритого, але світло із-того незакритого лица сияє в їх серця і так воно витворює властиву мотиву до служення Богу, і вони служать йому несамолюбно. Се дає таким вірним знання й вирозуміння замірів Єгови, відкриваючи їм славу Господню. Але вірний останок не приймає цієї слави або чести для себе, розуміючи що вона від Господа. У покорі й в радості серця вони ходять в присутності Господа. Таке служення нової угоди—се велика честь дана їм, і є неоціненним скарбом. "Маємо ж скарб сей у глиняних посудах, щоб премножество сили було від Бога, а не від нас." (2 Кор. 4:7) У виконанні такої служби або припорушення весь вірний останок радується звіщати "справедливість його; Бог бо сам суддя." Се вони роблять коли вони є ще на землі. Такого служення не буде потреба по Армагедоні; і се дальший доказ, що нова угода є зроблена й установлена і доконує своєї цілі перед Армагедоном.

Останок спасеться

4 Ізраїль по тілу відвернувся був від Бога, поповнив гріхи проти Нього й проти "їх угоди з Ним. В сім Ізраїль представляв "Християнство", включаючи всіх посвячених котрі дальше носять "брудні одежі" "Християнства". Вони кажуть, що вони за Єговою, але так не є, так як Ізраїльтяни колись казали, що вони були з Богом, але не були. Як Бог гнівався на натурального Ізраїля, так і Він гнівався на визнаних духових Ізраїльтян у приході Господа до храму, се включало всіх під усльвіями нової угоди і тих, що боялись

проголошувати вість Божого царства, і тих, що віддавали великі пошани людям (Луки 16:15) Як останок тілесного Ізраїля спасся, так і останок духового Ізраїлю спасся коли Господь явився в храмі в цілі суду і щоби 'установити нову угоду для останка. "А всеж таки нині, так говорить Господь, Бог Ізраїля, про се місто, що ви про його провадите: Мечем і голоднечею й моровою пошестю оддається се місто на поталу цареві Вавилонському,—ось я позбіраю їх знов із усіх земель, куди їх повиганяв у мосму гніву й палкій ярості моїй і великій досаді тай верну на се місце [з 1919 р.], і дам їм жити в безпеці. Тоді будуть вони моїм народом, я ж буду їм Богом. І дам їм одно серце й одну путь [і так приведе їх до єдності в Христі], щоб вони по всяк час боялись мене на добро їм самим і на добро їх дітям по них. І вчиню з ними вічний завіт, що не одвернусь од них із моїми добродійствами, й дам їм у серце страх передо мною, щоб не відвертались від мене. І буду втішатись ними, даючи їм добродійства, й насаджу їх у сій землі ширю, від усього серця й від усієї душі моєї." —Ерем. 32: 36-41.

5 Збираючи до себе останка і тих на котрих Він гнівався і відвернувши свій гнів від них у 1919 році, Єгова зачав сповняти, пророцтво Псалми 50:5. Усі визнані [послідувачі Ісуса Христа] зробили до того часу угоду з Богом через жертву, котрі то обставини мусять попередити вхід у нову угоду. Вони пожертвували їх право жити на землі як людські істоти в часі коли вони були народжені від Бога, але не маючи одваги проголошувати вістки правди, Бог гнівався на них; та прийшовши до свого храму, Він відвернув свій гнів від них як се зазначено через пророка Ісаїю. (Гляди Ісаї 12:1) Ні натуральний Ізраїль ані людство взагалі не жертвують свого права до людського життя, і через се вони не входять в угоду через жертву і не були в той час уведений в нову угоду, що була зроблена й установлена.

6 В 1914 році Бог посадив правильного володаря світа на своїм престолі, і в той час "Християнство", або теперішній Вавилон, відпав від небесної ласки про котрий Еремія пророкував у голові 50: 2, 3. Тоді зачався "день Єгови", спочину котрого духовий Ізраїль, знайшовся у клопоті. Відносно сього Єгова велів своєму пророкові писати: "У ті дні, і в ті часи, говорить Господь, поприходять сини Ізраїля [духового вкупі з синами Юдиними (ті, що в лінії до царства, царський дім), а йдучи [по їх горю в 1919 році], плакати муть (з радощів) і шукати Господа, Бога свого. Про дорогу до Сиону питати муть, а, обернувши туди лица [коли вже храм зачне відбудовуватися] будуть казати: Ійдіть [в єдності в Христі] і прилягніть до Господа завітом (умовою) вічним, що вже не забудеться." —Ерем. 50:4,5

7 Се писання є виразом бажання вповні посвячених бути вірними новій угоді яко люди взяті з між народів для Єгового імені. Через прихід до Господа і розвідання про Сион, організацію

Єгови, ті в лінії до царства сим зобов'язали себе бути вірними. Нова угода була установлена для них і вони були взяті в угоду царства, і, ставши частю головної організації Бога, вони були помазані й назначені до виразної роботи в Його йм'я. Про се пророцтво говорить: "Вернітесь, одступники-діти, говорить Господь, я бо здружився з вами, й возьму таки з вас по одному з городу, по двоє з кожної родини, та й приведу вас на Сион."—Ерем. 3:14.

8 Протягом світової війни, а головню в роках 1917 і 1918 духовий Ізраїль знаходився в стані пустині. Огненні проби прийшли на тих, що були посвячені Господеві, і тоді наступила робота розлучення. Переходячи через такі карання, ті, що були вірні Господеві аж до того часу, були взяті в окови нової угоди. "І приведу вас [духовий Ізраїлю] під жезло [царську владсть Ісуса Христа посланого з Сиона царювати і котрий тепер у храмі очищує синів Левіїних] моє та й уведу вас ув окови права мого. І повилучу зм'яж вас ворохобників і непокірних мені; повиводжу їх із землі пробування їх, та в землю Ізраїлеву вони не ввійдуть; і визнасте, що я—Господь." (Езек. 20:37, 38) Ся робота розділення зачалась і продовжатиметься аж очищення святині буде цілковито dokonane.

9 Ті, що були приведені в храм і задля котрих нова угода була установлена, були помазані; що значить, що їм припоручено виконувати певну роботу для імени Єгови; яко ж написано: "Дух Господа Бога (спочив) на мені", бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість."—(Іса. 61:1) "Про сю помазану клясу Єгова через свого пророка дальше каже: "А ви будете зватися священниками Єгови; люди [такі, як Йонадаб] будуть називати вас слугами Бога нашого; будете користуватись достатками народів і славитись їх славою." (Іса. 61:6, А.П.В.) Перед тим часом, а головню під час стану упокорення, який існував від 1917 р. до 1919 р., Божі люди на землі перенесли много сорому; але Його гнів тепер відвернутий від них, і Він каже: "За ваш сором оддано буде вам удвоє [у двоє духа божественної ласки, якого отримав Елисей]; за стид будуть вони радуватись своєю долею, бо в країні своїй удвоє стільки посядуть [в щасливій стані протягом отримання духа удвоє]; веселощі вічні будуть у них [в сю радість Господню вони були запрошені увійти Ісусом Христом; про котрий то щасливий стан говориться тут як про „країну свою"]. Я бо, Господь, люблю правосудде, ненавиджу здиство з насилуванням, і віддам їм заплату по правді і зроблю з ними вмову-завіт віковичний; і насінне їх [правдиві Юдеї] знати муть народи [між котрими вони будуть свідкувати про Єгову], а потомність їх голосна буде між племенами; всі, хто їх буде знати [т.е. пізнає їх, що вони свідки Єгови], довідаєсь, що вони—насіїне, благословенне Господом". (Іса. 61:1, 6-9) Фізичні факти, або річі які стались на правдивих людях Єгови, від 1919 року вповні попирають заклочення новисше

висказане про те писання. Ті взяті в угоду увійшли в радість Господню і тепер вельми радуються, що вони мають привилей нести свідочество для Його святого йм'я; і інші, що неналежать до того царського дому бачуть що сі щирі й вірні одиниці є свідками, і пізнають їх яко блаженне насіння Єгови.

10 Потім як вони були приведені в храм, отже по установленню нової угоди, вірний останок Єгови увійшов у мир; отже установлення нової угоди вклучас для них і "угоду мира". Нова угода була в силі протягом цілого періоду жертви але, тепер, будучи установлена при відбудованню Сиона, "угода мойого мира" зачалась. Народи землі є вельми потрясені й розлітаються в теперішнім часі, і високі місця в земних правительствах є захитані, і знаходяться у великому переполосі; але мир витає між тими, що знаходяться в організації Єгови. Божий мир пробуває між тими, що Йому є вірні; якож написано: "Гори бо [царства земні] з місця здвигнуться й горби [висшї влади їх] похитнуться,—миість же моя не одвернесь од тебе [від Сиона, Божої головної організації] й заповіт миру мого не схитнеться, говорить милосердний до тебе Господь." (Іса. 54:10) Ті, задля котрих нова угода була установлена отже котрі є в храмі,—сі люди Божі, і великий лозатипічний Давид—їх голова, Царь або Во лодарь. "І буду я, Господь, їх Богом, слуга ж мій Давид буде князем серед них. Я, Господь, сказав се. І вчиню з ними завіт мира та й повиганяю з землі хиже звирре, й будуть жити собі безпеч у степу й спати по гаях." (Езекиїла 34:24, 25) Хотяй угода миру не є нова угода, однак сю угоду мира Єгова дав тим, задля котрих нова угода була установлена.

11 Ті, що народилися з Божої жінки, т. є з Його організації, і котрі тепер знаходяться в храмі,— вони навчені від Бога й мають великий мир; якож написано: "Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми." (Іса. 54:13) Ворог буде дальше нападати на вірних свідків Єгови, але такі напади не спричинять щоби вірні боялися чоловіка або диявола, ані вірні не перестануть одважно проголошувати вість Божої правди. Вони будуть послухні Богу а не чоловікові. Вони вірують і вповають на Єгову і вони знають, що їх сила приходить від Нього; отже вони мають великий мир, тому що вони знають, що Божі обітниці—певні, і що ворог не перемаже їх. Єгова сказав про сих вірних: "Ніякий знаряд, зроблений проти тебе, не буде придатний; та й всякий язик, що буде правуватись з тобою на суді,—ти обвинуватиш. Се є доля слуг Господніх, се оправданне їх від мене—говорить Господь—Іса. 54: 17

храм отворений

12 Закон угода мала ковчег завіту, а нова у г о да має рівнож ще більшу. (Жид. 9:1-5, 23, 24) Се ииший доказ, що нова угода відноситься головню до духового Ізраїля. Прихід Господа Ісуса до храму, в 1918 р. зазначив отворення храму в небі і тоді настало установлення нової угоди

Відносно сього є написано: І відчинився храм Божий в небі, і видно було ковчег завіту його в храмі його; і постали блискавки, і гуркіт і громи, і трясення, і великий град." (Одкр. 11: 19) Присутність „скинії в храмі небеснім”, як се зазначено в сім писанню, указує на присутність Єгови представлену через Господа Ісуса Христа, великого Посередника і Судді і Установителя угоди, котрий прийшов до храму. При установленні закон угоди коло Синай було велике трясення землі і „загрімлі громи, заблищали блискавки”. (2 Мойс. 19:16-19; 20:18) Так і при отворенні храму в небі, що зазначило установлення нової угоди „постали блискавки, і гуркіт і громи, і трясення, і великий град.” Ся символічна мова показує, що тоді сталось, а головню відносно Божих людей.—*Світло*, книжка I, сторони 228,229.

13 В часі приходу Господа Ісуса до храму щоб судити, і установити нову угоду, була громада вірних послідователів, що були представлені через вірного Мардохея. Інші прийшли до пізнання, правди і були введені в ту угоду по 1919 р., але сі останні здається ясно є представлені через „скопці” і „чужоплеменники” про котрі згадує пророк Ісаїя, що вони були приведені до дому Господнього. Між натуральними Ізраїльтянами були скопці, котрі мусіли бути й чужоплеменниками, тому що закон Еврейський забороняв робити скопців з Ізраїльтян і хто був в такому стані не міг бути прийнятий в Божу типічну організацію. Очевидно, що чуженці були зроблені скопцями, щоб вони не оскверняли натурального покоління Ізраїлевого. Але сі скопці, що пильно старалися сповняти закон угоди, отримували ласку від Господа, про що є написано: „Бо так Господь говорить про скопців [котрі мусіли бути чужоплеменниками]: Хто шанує мої суботи, й вибере те, що мені до вподоби, та вірно держиться завіту мого,—такому дам я в дому моєму (в царській організації Єгови) й між мурами моїми ще краще місце й лучше ім'я, ніж самим синам, і дочкам [котрі то сини і дочки могли бути вірними]; дам ім'я ім вічне [нове ім'я], що не загине.” (Іса. 56:4,5) „Ім'я вічне, що не загине” ясно „відноситься тут до нового ім'я, котре Бог Єгова дав тим, задля котрих нова угода установлена і котрі є членами царського дому і котрі сталися свідками Єгови, назначені Ним нести свідчення для Його ім'я.

14 Те саме правило зроблене відносно чуженців показує, що Єгова не зважає на лице чоловіка котрий показує свою любов і послухенство до Нього. „Та й синів із між чужоплеменників, що пристануть до Господа, щоб йому служити й ім'я Господнє любити, та бути рабами його,— всіх, що стережуть мою суботу від опоганення, і твердо стоять у мойому завіті, тих приведу я на святу гору мою [Сіон, Божу святу організацію] й звеселю—ушасливлю в мойому домі молитви; вселення їх і жертви їх будуть любі мені на жертвнику моєму; бо дом мій названий буде домом молитви про всі народи.” (Іса. 56: 6,7) Останні слова цього верша, „про всі наро-

ди” очевидно включають клясу представлену через Рут, котра була чужоплеменна і котра була приведена в натуральний дім Ізраїля. „Господь Бог, що збирає до купи розсипаного Ізраїля. (се значить, останка, котрого Бог признав в 1918 р.), ось так говорить: до зібраних в Ізраїлі я ще й інших буду збирати [Рут і Естер клясу, що прийшли по 1918 р. до „вірного й розумного слуги” кляси так названого Господом, і що були представлені через Мардохея і Ноамі]. (Іса. 56:8) Рут була Моабитянка, і через се була чужоплеменна для Ізраїля й його законів; але коли Рут добровільно згодилась йти до Бетлему із бездітною Ноемою, і то без жадної надії на відданняся і родження дітей, тоді Рут зробила себе наче скопцем, і через се вона гарно представляє скопця й чужоплеменника про котрого згадується в повисшій пророцтві Ісаї,

15 Ті, задля котрих нова угода була установлена у приході Господа до храму, і котрі були введені до храму й помазані, сталися сильними слугами нової угоди для тих, що опісля були введені в ту угоду, так як Рут і Естер, т. є кляса представлена через Рут і Естер. Добре знані факти тепер показують, що многи прийшли до пізнання правди, по-святилися, сталися свідками Єгови по 1922 р., і сі факти попирають повисше закінчення на підставі сих писань. Ми мусимо пам'ятати, що „велика громада” складається з громади людей, що увійшли в ту угоду через жертву, але котрі не були цілковито вірними до тієї угоди через жертву і через се ніколи не відповіли на поклик до царства; але сі (велика громада вязнів) є заключені в новій угоді й її умовах. (Зах. 9:12) Такі є названі в св. Письмі „вязнями”, і ті „сильні слуги нової угоди” мусять також служити тим „вязням” кляси, або „великій громаді”. Се одна з робіт, що вірний останок тепер виконує на землі.—Іса. 42:6, 7; 49: 8,9.

16 Ті представлені через Рут і Естер, і що були приведені [до храму] по 1918 р., також сталися сильними слугами нової угоди і беруть участь в сім служенню, як про се повисше згадано. Та нім хто може статися сильним слугою нової угоди, він перше мусить бути приведений до зросту Христа і бути старшим в дійсності і служити іншим, що є народжені з духа і належать до кляси Йонадаба; і се дальший доказ, що нова угода є обмежена до духового Ізраїля.

ХЕТУРА

17 Авраам мав шість синів від Хетури. Що ж Хетура представляла, і яке споріднення вона й її сини мали до нової угоди? Було сказано, що шість синів народжених від Хетури, представляли типічно многи народи світа, котрі остаточно отримують реституційні благословенства життя під царюванням Христа, і через се Хетура була типом на нову угоду, котра то угода видасть дітей реституції. Такого закінчення не попирають Писання задля двох і достаточних причин, а іменно: (1) Нова угода не відноситься до людства взагалі, тому що вона є средством ужи-

тим Єговою щоби, взяти собі людей для свого ймя, котрі то люди, доказавши свою вірність, мають слів мають співтоваришити з Ісусом Христом в оправданню імені Єгови; і всі такі—се діти Єгови; (2) Ті, що отримують земні благословенства людського життя будуть дітьми Христа, а не дітьми Єгови. Се ясно можна доказати фактом, що вірні старинні мужі, що стануться видимими володарями на землі будуть дітьми Христа і під Його безпосереднім доглядом. (Пс. 45:16; Іса. 9:6) Спевністю, що всяке життя походить від Єгови Бога; але Єгова одягнув Ісуса Христа силою і властю дати життя земній клясі. Він є названий в Писанню яко "Отець будучого віку". Діти Хетури не були від Ісаака, котрий був образом на Ісуса Христа, а від Авраама, котрий представляв самого Бога Єгову. Для цієї причини можна бачити, що шість синів Хетури не могли представляти земну або людську клясу.

факти

18 Патріарх Авраам мав одну жену, на имя Сара, і дві наложниці, перша із них Агара, а друга Хетура. Через довгий час Сара була неплідна, і Аврам взяв служницю Сари Агару, замість Сари, і через ню народився Ізмаель. Пізнійше у старім віці Авраама, Сара, його правдива жена, породила сина Авраамові, котрого Авраам назвав Ісааком. Коли Сара була 127 років віку вона умерла. Три роки по смерті її Ісаак оженився з Ребекою. По тім як Ісаак і Ребека поженилися, тоді Авраам оженився і мав шість синів: "Узяв же Авраам ізнов жену, на имя Хетура." (І Мойс. 25: 1) В часі коли ті сини народилися Авраамові й Хетури, то Авраам був дуже старий. Сі факти є важні, щоби можна рішити кого представляли Хетурині сини.

19 Если сини Авраамові від Хетури не представляли земної кляси, що має бути благословенна життям під час царювання Христа, то кого вони представляли? Перше даємо уявну відповідь на се питання, а тоді наставляють аргументи з Писання яко попертя того ж Відповідь що є розумна і попертя Писання є та: Шість синів Авраама від Хетури представляли тих, що були введені в нову угоду по народженню царства, "хлопятко", і котрі є названі як "інші діти" Сиона, котрі народилися по народженню "хлопяти". Відносно сього пророцтва є написано: "Ще й не мучилась, а вродила; нім ще прийшли болі, а вже привела сина. Хто коли чував таке? Хто коли видав таке диво? Чи виринув коли який край в одну днину? Чи народився де нарід відразу, як от Сион, що ледви почав боліти, а вже породив синів своїх?" (Іса. 66: 7, 8) Те "диття хлопятко" народилось з Божої організації або жінки в 1914 р. (Одр. 12:1-5; гляди *Світло* кн. 1 стор 235 англ.) Її "інші діти", а головні останок, народились з Сиона пізнійше і по приході Господа Ісуса до храму і з початку

відбудовання Сиону, що сталось в 1918р.

його організація

20 Єгова має одну, всесвітню організацію, котру то організацію представляла Сара, правдива жена Авраама; і се є виразно представлено через пророцтво. (Іса. 54:1-5) Малженське споріднення між Авраамом, а Са рою представляло споріднення між Єговою а Його "женою", що народила дітей Його головної організації або царства, і котра називається Сион.—Іса. 54:13.

21 Авраам мав одну правдиву жену і дві наложниці. Одна наложниця, Агара, представляла нарід Ізраїльський по тілу, що не народила людей для имени Єгови. Се виразно зазначено через патхненого апостола Павла як се зазначено в листі до Галат. Сини Божі, котрі народились пізнійше, і котрі становлять людей для имени Єгови, були представлені через шість синів Авраама через Хетуру. Писання не кажуть, що Сара і Агара були типом двох угод, як се ми часто зазначували, але каже, що Агара і її син представляли угоду при Синаї, і що Сара і її син представляли те, що народилось з Божої організації або Єрусалиму, котрий є вишш. Апостол каже, що се є иносказання, себто, те, що є представлено тут через ті дві жінки й їх потомки. Иносказання не значить тип, але яко средство представити якусь дійсну річ. Апостол каже: "Писано бо, що Авраам мав два сини, одного від невольниці, а одного од вільної. Той що був од невольниці, родивсь по тілу, а що од вільної, по обітниці. Се ж иносказання; се бо два завіти: один з гори Синаї, що родить у неволю, котра єсть Агара. Бо Агара, се Синаї, гора в Аравії, прикладається ж до теперішнього Єрусалиму, і служить з дітьми своїми. А вишній Єрусалим вільний; він мати всім нам."—Галат 4:22-26.

22 Зараз потім апостол наводить слова з пророцтва Ісаї 54: 1, показуючи, що Сара представляла Божу організацію названу Єрусалимом представлену через "жену". Авраамове відношення до його жени і до двох наложниць поясняє Боже споріднення до Його угод, котрі то угоди Він ужив до виконання Його замірів, щоби створити имя для себе. Сара й її син разом представляють безусловну угоду, яку Єгова зробив, що Він "виведе насіння". Се насіння обітниці було представлено через Ісаака, котрим то насінням є Ісус Христос. Агара і її син представляли закон угоду, котру Бог прилучив до своєї першої обітниці, ціль котрої була дати натуральному Ізраїлі нагоду видати людей для свого ймя, але котра то угода упала, тому що Ізраїльтяни були несовіршеними сотворіннями. Ся невдача угоди є показана фактом, що син Агари народився од тіла. Те, чого закон угода недоконала, те нова угода достарчила, а іменно, людей для його ймя.

(Прод. на стр. 114)